

§ 85.

Offentlige myndigheder, pengeinstitutter, assuranceselskaber samt dige- og pumpelag og deslige institutioner er på begæring forpligtet til uden betaling at meddele vurderingsmyndighederne de oplysninger, der kan tjene dem til vejledning ved udførelsen af deres hverv. Det samme gælder oplysninger til landsskatteretten. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede oplysninger, afgør finansministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan, om fornødent, fremtvinge oplysningernes meddelelse ved pålæg af en dagbøde.

§ 86.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns Frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebegunstigelser berøres ikke af denne lov.

§ 87.

Udgifterne til vurderingen afholdes af statskassen, som af vedkommende kommune får halvdelen af de til vurderingsmænd, vurderingsformænd, skyldrådsformænd og særlig tilkaldte sagkyndige udbetalte beløb godtgjort. Hvor en deltagers virksomhed strækker sig over flere kommuner, bliver disses andel i de ham vedrørende udgifter at fordele i samme forhold, som de samlede vurderingssummer fordeler sig.

§ 88.

Stk. 1. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at genoptrykke lov nr. 179 af 23. juni 1956 med indføjeelse af de af lov nr. 274 af 27. november 1957 samt af nærværende lov følgende ændringer.“

§ 12.

Lovens § 52 ændres til § 89.

§ 13.

Denne lov træder i stedet for de endnu gældende bestemmelser i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, således som denne er ændret ved lov nr. 47 af 6. marts 1936, lov nr. 102 af 14. april 1937, § 22 i lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 289 af 3. juli 1942, lov nr. 88 af 7. marts 1951 og lov nr. 61 af 12. marts 1955. Den træder endvidere i stedet for lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld. Finansministeren kan bestemme, at fritagelse for eller henstand med grundstigningsskyld, der er givet i henhold til bestemmelserne i lov nr. 202 af 20. maj 1933, skal have forlænget gyldighed. Endelig træder den i stedet for lov nr. 30 af 15. februar 1957 om fiksering af ejendomsskyld til staten.

Loven træder i kraft den 1. januar 1959. Ejendomsskatterne efter denne lovs bestemmelser svares første gang for skatteåret 1959-60.

§ 14.

Lovens § 53 ændres til § 90.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1955-56 fremsattes forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme (lovforslag nr. 83). Af forslagens bestemmelser blev alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder vedtaget, og disse bestemmelser gennemførtes ved lov nr. 179 af 23. juni 1956.

I folketingsåret 1956-57 fremsattes den del af lovforslaget, der ikke var blevet gennemført i folketingsåret 1955-56, påny ved et lovforslag, der fremtrådte som forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

Af dette lovforslag blev alene den ved forslaget foreslåede fiksering af ejendomsskylden gennemført ved en selvstændig lov nr. 30 af 15. februar 1957.

Ved nærværende lovforslag, der ligesom det i folketingsåret 1956-57 fremsatte lovforslag fremtræder som forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme, er det hensigten med visse ændringer at søge gennemført de resterende afsnit af det oprindelige lovforslag, ligesom man har indarbejdet reglerne i loven af 15. februar 1957 om fiksering af ejendomsskyld til staten i lovforslaget.